

Do díry tvaru boha
vinu neschováš
Tam kdes vzala roha
Zadupala svatozář
Květy blahem uvadaj, uvadaj v setině
Smrt mežitím usíná v bažině

Šíp je pod prahem - pod prahem vnímání
Letí jen se strachem - prahne po vnímání
Probudíš se v místě, kam dochází síly
Kam dochází síly svlažit své hroty,
namáčet je v jedu, olizovat svaly...

Pastýř žebra láme
Noci smečka vládne
TĚTIVA

Obloha je princip
jen má dýku v zádech
Sebemenší pohyb
Proti ostří nádech
Upíjíš mi hladinu, kde pořád jen tonu
Příběh co v ní prožívám, kde probouzím touhu

Z cesty a ve stesku, sejďeme na stezku - válečnou
V tůni dva pohledy ztrácí se bez hlavy
Rozcuchej ocasy namoč je v snu

Koruna z trní na hlavě ustrne
Zakopneš o trůn - bezvládí propukne
Sladká je rána co z ní křeč tryská
Tryská až do rána - soli se stýská

Pastýř žebra láme
Noci smečka vládne
vzdor zdechlině co páchne
Dusot mrtvých ovcí co jedy uctívá
ze stráně se řítí a hlavy utíná
TĚTIVA!

Tětiva, hlavy utíná!